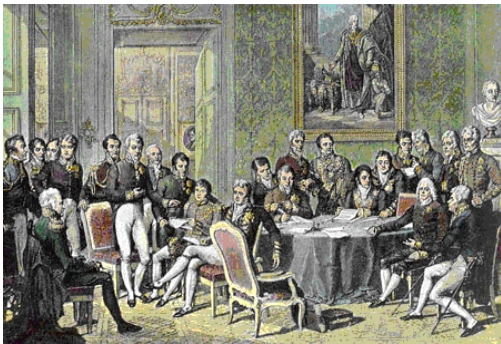

מאורות אל העבר

א סיון תקעה | 09/06/1815

מאת ז'אן-בפטיסט איזבי, נחלת הכלל, ויקפדיה

מפת עולם

קונגרס מרקד

הדיפלומטים שהתכנסו מכל רחבי אירופה הרימו כוסיות יין, ברכו איש את רעהו, ויצאו לעוד אחד מאותם נשפים שהעניקו לכינוסם את הכינוי "הקונגרס המרקד". בא' בסיוון תקע"ה (9.6.1815) באו לקיצם החודשים הארוכים של "קונגרס וינה", שנועד להסדיר את מצבם ואת מעמדם של מדינות אירופה. שליטי היבשת, שהתאוששו זה עתה מהעזעזועים האדירים שגרמו חצי יובל שנים בהם התחוללו אירועי המהפכה הצרפתית ומלחמות נפוליאון, היו נחושים להשיב לאירופה את הסדר הישן והטוב. עם ניצחונן של רוסיה, אוסטריה בריטניה ופרוסיה על הגייסות הצרפתיים שנשאו את בשורת החירות לכל חלקי היבשת, ביקשו כעת השליטים להחזיר את "השד המהפכני אל הבקבוק". גבולות המדינות נקבעו מחדש, כוחן של האצולה ושל הכנסייה התחזק, הוחלט על צמצום חופש הביטוי וחופש ההתארגנות. גם הרעיונות השונים בדבר שוויון זכויות ליהודים, שהחלו לבלבל בימי המהפכה הסוערים, נדונו להיגנז. דומה כי אירופה שבה לשמרנות המסורתית שקדמה לתקופת "חירות, שוויון, אחווה". למפרע התברר כי באי הקונגרס חגגו את ניצחונם מוקדם מדי. רעיונות החירות, גם אם איבדו מעט את כוחם, עדיין לא אמרו את המילה האחרונה.